

JAÏRUS

 . . . bezeten is door een duivel, is hij ongeveer vijf keer zo sterk. Dat klopt. Wat dan als die man zo aan de duivel onderworpen kan zijn dat hij . . . de duivel hem vijf keer zijn kracht kan geven, wat zou het bij een man doen die zich aan God onderwerpt? Hoeveel keer meer macht zou hij kunnen hebben? Dat is hoe de kreupelen in de stoel onder Gods zalving op kunnen staan en lopen. Dat is de reden; ze zijn volledig overgegeven aan de Heilige Geest en ze wandelen niet door hun kracht, maar door de kracht van de Heilige Geest.

² Jezus stuurde Zijn discipelen weg en Hij ging de berg op om hen te zien terwijl ze de zee overstaken. Ik denk daar vaak aan, en denk eraan hoe de discipelen waren . . . erheen hadden moeten gaan om een boot gereed te maken. Maar in plaats van de boot gereed te maken, stapten ze gewoon in de boot en gingen verder. Ze dachten: “Och, nou ja, het zal wel in orde zijn. We kunnen van wal steken.” Ze vertrouwden op de boot.

³ En ik vraag me af of wij niet vaak zijn vertrokken zonder Jezus in de boot. We zeggen: “Wel, we behoren toch tot de kerk, is dat niet goed?” Dat is niet voldoende. Nee, hoor. We moeten Jezus bij ons hebben. Ongeacht wat ons programma is; we moeten Hem hebben. Hij is het hoofdpunt waar het om draait. Hij is het middelpunt van gedachte, het levensmiddelpunt. Geen leven kan op een andere manier komen dan door Jezus Christus. Geen hulp kan op een andere manier komen dan door Jezus Christus.

⁴ Maar ik wil dat u ernaar kijkt. Als ik die kleine boot de zee op zie gaan; en Jezus kwam langs, zag dat ze zonder Hem vertrokken waren; toch had Hij medegevoel voor hen, Hij klom bovenop de berg en hield hen in het oog terwijl ze ingespannen hun gang gingen. O, tjonge. Als het u of ik zou zijn, en een van onze vrienden ons zo zou behandelen, zouden we klaar zijn met die vriend, maar niet zo met Jezus. Ongeacht wat u hebt gedaan, Hij is bereid om het te vergeten, als u het gewoon wilt belijden.

⁵ En ik denk aan de vele keren dat wij van het pad zijn gegaan. En ik denk aan de grote Ene, die niet alleen de berg beklom, maar Hij beklom Golgotha, de wallen van Glorie, en Hij zit vanavond in Zijn Majesteit, en kijkt naar ons in deze kleine broze bootjes van ons terwijl we heen en weer geslingerd worden door de winden des tijds, terwijl we op zee ronddobberen.

⁶ Maar vlak over de zee was een kleine man die ik altijd een beetje bewonderde, en voor wie ik wel wat voelde. Ik wil, wanneer ik in Glorie kom, wil ik hem vragen waarom hij er niet meteen uitkwam en zijn geloof gelijk beled. Zijn naam is Jaïrus. Hij was een priester, of een—een voorganger zullen we

het noemen, van een grote kerk daarginds. En Jairo, zoals vele mensen vandaag, hij geloofde in de Here Jezus, maar zijn—zijn denominatie was tegen Zijn werken van Zijn kracht. Hoeveel Jairo's hebben wij vanavond wel in Los Angeles? Hetzelfde. Hij geloofde Jezus. Ik noem hem een grensgelovige.

⁷ We hebben overal veel grensgelovigen vanavond. Ze willen wel geloven, maar ze kunnen het gewoon niet doen vanwege sociaal aanzien enzovoort. Ze kunnen gewoon niet loslaten en zich overgeven en zeggen: “Ik geloof dat Jezus Christus nog steeds de doop met de Heilige Geest geeft; de kracht die de wereld deed schudden in de dagen van de discipelen is vandaag nog steeds dezelfde.”

⁸ Ik geloof dat het wel zo is. Ik weet dat het zo is. Ik weet dat Jezus Christus dezelfde is gisteren, vandaag en voor altijd. En wanneer Zijn gemeente zich losmaakt en God de voorrang in hun hart laat hebben, zult u dezelfde manifestaties en demonstraties van de kracht zien, en zullen we een schuddende opwekking zien die niet alleen Los Angeles zal schudden, maar het zal de wereld doen schudden vóór de Komst van de Here Jezus Christus. Dat is juist.

⁹ Ik zie de kleine Jairo toen hij—hij daar was. Ik kan de priesters allemaal horen samenkomen en ze zeggen: “Kijk hier nu eens, we zullen niets te maken hebben met deze opwekkingen die rondgaan. We kunnen er gewoon niets mee te maken hebben. Nu, onthoud, dat is onze . . . En wie er iets mee te maken zal hebben, die schoppen we er meteen uit.” Welnu, Jairo had misschien een mooie kleine kerk, dus kon hij gewoon niet met een dergelijke groep omgaan. Maar in zijn hart geloofde hij echt in de Here Jezus.

¹⁰ Dus op een dag werd zijn kleine meisje ziek. Weet u, God heeft soms een manier om u te laten geloven als u dat niet wilt. Ja meneer, Hij kan . . . Hij—Hij doet . . . Hij werkt op mysterieuze manieren, Zijn wonderen te verrichten. Dus dit kleine meisje, ze werd ziek. Dus, misschien was het eerste wat hij deed, zoals het altijd zou zijn, riep hij de dokter. En de dokter zei: “Wel, misschien kan ik haar door . . . haar erdoorheen halen,” (Pardon.) “haar erdoorheen halen in een dag of twee.” Dus begon hij haar al haar remedies te geven, maar ze werd steeds erger en erger. Na een tijdje kwam het grote middernachtelijk uur. De dokter roept Jairo bij de deur en zegt: “Jairo, Eerwaarde, meneer, het spijt me u te moeten meedelen, maar uw kind heeft nog maar enkele ogenblikken te leven. Ze ligt op sterven.” O, ik kan me voorstellen hoe die arme kleine man zich voelde. Wat denkt u dat er als eerste in zijn gedachten opkwam? Jezus, toen. Dat is juist.

¹¹ Weet u, u verlangt gewoon niet erg genoeg naar Hem. Er komt een tijd dat u echt naar Hem verlangt. Ik hoop dat u Hem vindt voordat u sterft, maar zo niet, wanneer u op uw sterfbed ligt, zult

u zeker weten dat deze ouderwetse godsdienst datgene is wat u door die uren van duisternis droeg. U denkt nu misschien dat het fanatisme is en dat de mensen een beetje getikt zijn in hun hoofd, maar wacht maar tot de doodsengel op de deur klopt. [Broeder Branham klopte op de kansel—Red.] Ik zeg u, al die verlegenheid en achterlijkheid en kilheid zal dan van u afgeschud worden, of u zult in ieder geval willen dat het weggaat. Amen.

Let op, ik kan deze kleine man zien zeggen, terwijl zijn hart begint te bonzen: “Dokter, denkt u dat u nog iets voor mijn kind kunt doen?”

“Nee. Elke remedie heeft gefaald en het meisje is nu, haar hart klopt gewoon langzaam, en ze sterft nu weg.”

¹² O, ik kan hem naar binnen zien gaan, zijn vrouw erbij roepen, en zeggen: “Lieverd, weet je, ik—ik—ik wil je iets vertellen. Ken je die genezingscampagnes die hier rondgaan? We weten dat onze kerk ertegen is, maar weet je, ik—ik—ik heb zo het gevoel dat als we die Jezus van Nazareth te pakken kunnen krijgen, dat Hij haar misschien zou kunnen helpen.”

¹³ Wel, ik kan haar horen zeggen: “Nu—nu kijk, schat, nu, je wilt je sociale status onder de mensen nu niet verpesten. Als de dokter zegt dat ze gaat, staat het vast.”

¹⁴ Maar dat maakte het niet vast in het hart van Jairus. Hij had Jezus Christus in actie gezien, en ieder mens die Jezus Christus ooit in actie heeft gezien, kan nooit meer dezelfde zijn. Dat is juist. Hij moet weten dat er iets teweeg wordt gebracht, dat er iets anders is. En dat maakte het niet vast bij Jairus, nee meneer. Nog kan ik hem binnen zien komen en zijn kleine kerk hoed pakken en het opzetten, zijn jasje aandoen, en naar buiten glippen. Iemand zei, moet hem hebben verteld dat Jezus zou komen. Weet u, dat—dat is voor vanavond nog een goede boodschap om te prediken. Denkt u niet? Ik hoor ze zeggen: “Ah, Hij komt daar net over de weg aan.”

En ik kan Jairus zien zeggen: “Nu, ik zal ertussenuit glippen.”

En ik kan sommigen van zijn kerk horen zeggen: “Waar ga je heen, jonge man?”

“Wel, we gaan naar...ik...nou...ik—ik dacht dat ik misschien even zou wandelen.”

¹⁵ “Ik weet het wel, ik heb het gesprek gehoord. Je gaat achter die goddelijke genezer aan die daar binnenkomt. Nu, bedenk, wij zijn de diakenen. En als je dat hebt, bij de volgende algemene raad,” of—of wat het ook is, “zullen we—wij u eruit schoppen.” Ik bedoelde dat niet, omdat er een algemene...is. Ik bedoelde dat niet op die manier; maar hoe dan ook. “Goed, we gaan de volgende keer je *kerkgang* houden.” Wat het ook mag zijn, *conferentie*, of wat het ook is. “We gaan je eruit zetten als je met

die vent omgaat, zie, we zullen niets met je te maken hebben.” Maar ik kan hem een poosje zien sidderen en zijn hand schudden, en zich erover afvragen. Maar kijk, hij had een behoefte. Het was de enige hoop die hij had, was in Jezus Christus. Amen. Het enige wat hij kon was heel snel bij Jezus komen, of zijn dochter zou sterven.

¹⁶ Dus, ik kan hem ertussenuit over de weg zien glippen, en zijn samenkomst die zei: “Daar gaat hij. Kijk daar eens, schande, kijk waar onze kerk nu naartoe gaat. Nu gaan ze zich in dat fanatisme vermengen.” Maar deze man, die voorganger, broeder, hij wilde bij God komen. Hij—hij wilde Iemand te pakken krijgen die wist waar Hij het over had. Ja, al de theologie en al het andere dat hij geleerd had, wierp hij opzij. Toen betekende het niets, zijn kind lag op sterven.

¹⁷ O, wat heeft God een wonderbare manier om ons soms bij zinnen te brengen, zo af en toe, om ons te laten weten Wie de Baas is over het welzijn van de Christelijke gemeente. Dat is juist.

En ik kan hem naar beneden zien glippen, Jezus staat op, komt uit de kleine struik vlak langs de kust, en ik kan Zijn kleine boot binnen zien komen.

¹⁸ En als eerste, weet u, was er een kleine vrouw die daar zat, misschien wel met haar breiwerk bezig of zoiets; en ze had een hypotheek op de boerderij genomen, de dokters hadden al haar geld genomen, en niets kon haar—haar bloedvloeïng stoppen. En ze zei: “O, daar is Hij. Nu, dat is die Man die Goddelijke genezing predikt. Nu, het maakt me niet uit wat ze over Hem zeggen, ik geloof Hem, en als ik maar Zijn kleed kan aanraken, zal ik gezond worden.” Nu, daar hebt u het. Nu, dat was haar contact, als ze Zijn kleed maar kon aanraken, zou ze gezond worden.

¹⁹ Nu, ze wist dat ze geen—geen gesprek bij de Here Jezus kon krijgen, dus ik kan me haar gewoon voorstellen, haar de heuvel af zien dalen om Hem tegemoet te komen, weet u. En daar loopt Hij verder door de straat, en de mensen die God prijzen voor Zijn . . . de glorieuze werken die in andere steden waren gedaan, en verwachtend iets daar te zien gebeuren.

²⁰ De priesters die op afstand stonden, en de koude, formele kerkleden die zeiden: “Nu, moest u nou eens kijken. Kijk wat Hem aanbidt: die kerels van de rivier daar beneden; dat arme stelletje terugloopwater; gewoon iets wat we in onze eigen synagoge niet gebruiken: dat is wat Hem aanbidt.” Nou, dat is . . . Goed dat Hij toch iemand had om Hem te aanbidden.

²¹ Dus dan kan ik die kleine vrouw aan zien komen en voorbij glippen, bleek van gezicht en—en haar kleine lippen die zo dun zijn, en haar lichaam was broos, en ze glipte er verder doorheen. Ze had haar breiwerk neergelegd en ze komt erheen. Als eerste, weet u, probeert ze erdoorheen te dringen, en ze kwam haar voorganger tegen. Zei: “Waar gaat u heen?”

Ze zei: “Eerwaarde, meneer, ik ben . . . Iets heeft me in mijn hart gezegd toen ik daar boven zat dat als ik Zijn kleed zou kunnen aanraken.”

“Nou, hoe onbeschaamd! U gelooft *zoiets*, na al het onderwijs dat u hebt gekregen?”

²² “Maar iets in mijn hart zegt me,” zei ze, “als ik Hem alleen maar kan aanraken, zal ik gezond worden. Wat hebt u voor mij gedaan? Wat hebben de dokters voor mij gedaan? Dat is mijn enige hoop, dus probeer ik Hem aan te raken.”

²³ God, geef dat soort geloof aan elke persoon die hier vanavond zit. Laat me Hem aanraken, ongeacht wat de andere mensen zeiden, laat me Hem aanraken. Bij Hem komen, dat is het belangrijkste.

Ik kan haar zien. Ze gaat verder. De voorganger zei: “Als u dat doet, zal ik uw naam uit het kerkboek halen,” hm hm, “als u het doet.”

Het maakte haar niets uit, haar hart was vastbesloten. Ze wilde bij Jezus komen, dat was het belangrijkste.

De raad van diakenen zei: “Oké. We zullen u in de gaten houden, als u zondagmorgen binnenkomt, zetten wij u er weer uit.”

²⁴ Het maakte voor haar geen verschil, ze baande zich een weg door de menigte daar, kroop misschien tussen hun benen en zo tot ze tot een plaats kwam waar ze Zijn kleed aanraakte. Stond daar achter in de menigte op die manier en zei: “Wel, dat is precies wat ik wilde.”

Ik kan de Farizeeën en de . . . haar voorganger en hen horen zeggen: “Nu, er is geen verandering in u.”

“U denkt misschien dat er geen verandering is, maar ik weet dat er een verandering is,” zou ze zeggen.

²⁵ Het eerste, weet u, dat geloof dat in haar bewoog, de Here Jezus draaide zich om en zei (Hij voelde ergens dat iets van Hem uitging, wat kracht), Hij zei: “Dochter, uw geloof heeft u gered.” Amen. De bloedvloeiing was gestopt, stopte toen meteen. Haar geloof had Jezus tegenhouden, haar geloof had gekregen waar ze nood aan had.

²⁶ Ik zie een kleine man aankomen, ziet er ongelukkig uit, zijn gezicht rood, zijn ogen ook rood, van het opblijven bij zijn kleine dochter. Hij komt binnenglippen, en dat, en hij ziet alle andere bezoekende predikers van dezelfde kerk waartoe hij behoorde. “Wat moet ik nu doen? Daar is Jezus, maar kijk eens wie mij uit gaan lachen. Ze zullen me vanavond allemaal naar de kerk zien gaan en ze zullen zien met wat voor soort groep ik omga, maar mijn dochter is op sterven, ik moet bij Hem komen.”

27 Hier gaat ze . . . hier gaat hij erheen, hij zei: “Meester, Heer, kom en leg Uw hand op mijn kleine meisje, en ze zal gezond worden, want het is mijn enig kind en ze staat op dit moment op het punt te sterven. Als U gewoon komt en Uw hand op haar legt, zal ze gezond worden.”

Nu, dat was *zijn* geloof, handen op haar leggen, dat is wat *hij* geloofde.

28 Petrus, toen hij de avond ervoor in de boot zat, of zo, en de wateren heen en weer stroomden, en—en Jezus op het water stond te lopen, en ze waren . . . hij was bang van Hem. Hij dacht dat Hij—dat Hij spookachtig was of zoiets. Hij dacht dat het een—een spook was. En het Enige wat hen kon helpen, ze waren er bang voor.

29 Zo is het vandaag de dag met de mensen. Dat is wat er vanavond met Amerika aan de hand is. Het enige dat Amerika van een totale vernietiging kan redden, is om terug te keren naar God met de doop van de Heilige Geest. Zo is het precies. Dat is juist. En ze zijn er bang voor. Dat is juist. God helpe ons om een opwekking te hebben die de schillen eraf zal schudden. Dat is wat we vanavond nodig hebben.

30 Dan, toen Petrus, hij zei: “Here, als U het bent, beveel mij dan om tot U te komen en ik zal ook komen wandelen. Uw Woord is genoeg voor mij.” De priesters, toen hun voeten het water raakten, met de Ark, daar was hun geloof, toen hun voeten het water raakten.

31 En de Romeinse honderdman die een zieke vriend had, zijn dienstknecht, hij zei: “Ik ben het zelfs niet waard dat U onder mijn dak komt; spreek slechts het Woord, want ik ben een man onder autoriteit; en ik zeg tegen deze: ‘Doe dit,’ en hij doet het; en tegen deze: ‘Doe dat,’ en hij doet het.”

32 Zie, die Romein herkende dat Jezus, Zijn Woord, alle macht had die nodig was voor de genezing van die persoon. Hij wist dat de macht van Jehova God in Hem gevestigd was. En hij wist dat wat Jezus ook zei, dat Hij de meester was over ziekten, dat Hij de meester was over de zee, dat Hij de meester was over het universum.

33 Dat is wat Hij vanavond is, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Als we maar zouden kunnen beseffen dat Zijn Woord heerschappij heeft over elke demoon, elke macht, elk, alle, alles, elke zonde, elke ziekte, elke aandoening, elke kreupele. Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Geloof wat Hij zei.

34 Hij zei: “Ik ben een man onder autoriteit, en ik weet dat ieder die onder mij staat, mij moet gehoorzamen; mijn woord is wet en bevel; hij moet het doen.” En hij wist dat Jezus Christus ziekte onder Zijn voeten had. Hij had elke ziekte onder Zijn voeten.

En hoeveel te meer, nadat Hij voor dat doel stierf en het voor u en mij kocht, zouden wij Zijn Woord moeten geloven. Amen. Daar hebt u het.

³⁵ Wat Jezus zegt is juist: u kunt elke duivel, elke ziekte, elke aandoening overwinnen, als u gewoon uw door God gegeven autoriteit opeist, dat Jezus Christus zei: “Wat u ook vraagt in Mijn Naam, dat zal Ik doen.” Amen. Dat is wat we vanavond nodig hebben, is een groep mensen die opstaat. Deze mensen die zich Pinkstermensen noemen, die hun harten kunnen verenigen in één grote inspanning en zeggen: “Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Zijn macht is oppermachtig, en wat Hij in Zijn Woord heeft gezegd, daar zal Hij achter staan.” Amen. Dan zult u een gemeente zien opstaan in de kracht van de Glorie van God en voorwaarts gaan. Amen.

Nu, Jairo zei: “Kom, leg Uw handen op mijn dochter, en ze zal gezond worden.”

Jezus zei: “Ik zal gaan.”

³⁶ Hier beginnen ze langs de weg te lopen. Ik kan de arme kleine Jairo zijn hart af en toe over zien slaan, terwijl hij verder gaat en zegt: “O, ik—het maakt mij niet uit wat de kerk zegt. Hij komt nu mijn kant op. Hij is op weg naar mijn huis. En ik weet dat als Hij ooit in mijn huis; het maakt mij niet uit wat de anderen zeggen.”

³⁷ Zo voel ik er ook over. Toen ik een Baptistenprediker was, vertelden ze me dat als ik daarnaartoe zou gaan en “me zou inlaten met die heilige-rollers,” dat ik er een van hen zou worden. Jezus kwam op een dag naar mijn huis. Halleluja! Het maakte me niet uit wat ze daarna zeiden. Ja meneer. Nadat Hij naar mijn huis kwam, stond het vast, wat mij betrof. Ik was blij dat Hij er kwam. Het maakte niet uit wat de rest van de wereld zei.

³⁸ Wat ze vanavond zeggen, dat maakt mij niet uit, zolang ik maar weet dat Hij in mijn huis is. Amen. Alles is in orde, heb nu rust en stilte daarbinnen. Waar er oorlogen en problemen waren, is het nu allemaal gekalmeerd. Jezus kwam binnen.

³⁹ Ik kan Jairo verder op weg zien gaan. Toen kwam de schok. Dat is hoe de duivel het doet. Voor u het weet, hier komt er een man aanrennen, zei: “Val de Meester niet lastig, ze is al dood.” O, die doodsteek.

⁴⁰ Ik kan de kleine Jairo zien schrikken en naar zijn hart zien grijpen. Ik kan zien dat Jezus, die daar verder liep, rustig en kalm, Zijn glorieuze ogen draaide en hem aankeek, zei: “Heb Ik niet gezegd: ‘Vrees niet: geloof alleen?’” Amen. Tjonge, dat kleine hart dat zwak klopte, begon sneller te kloppen. Waarom? Hij wist dat dat Woord van Immanuel kwam. “Heb Ik niet tegen u gezegd: ‘Vrees niet: u zult de Glorie van God zien?’”

Ze bleven doorgaan, Jairo zei: “Ja, ja Here, dat klopt.”

41 Ik kan ze dicht bij het huis horen komen, ze zijn allemaal aan het huilen en schreeuwen en gaan er tekeer, maken een hoop lawaai. En ik kan de—de kerkleden er rondom zien staan en zeggen: “Aha, je hebt jezelf te schande gemaakt; je ging daarheen en heb getoond wat je bent.” Dat is iets goeds, om te tonen wat u bent! Ik hou daarvan. Ja meneer. “Eh hm,” zei, “kijk nu, hier is je dochter, ze ligt daar dood.” Jairus sloot gewoon zijn oren en liep gewoon door.

Jezus zei: “Vrees niet.” Dat deed hij ook niet. Hij ging gewoon door tot de dood.

42 Nu moet voor het onmogelijke geloven, maar hij geloofde hoe dan ook. Ongeacht hoe onmogelijk het is, als Jezus het zei, is het waar. Amen. Neem Hem op Zijn Woord, dat maakt het vast. Daar gaan ze, liepen er gewoon heen, één voor één, toen ze naar binnen liepen. De mensen begonnen Hem uit te lachen. Hij zei: “Geef plaats,” of andere woorden, “Zwijg. De vrouw is niet dood, het meisje, ze is niet dood, ze slaapt.” Hij wist er meer van dan wie ook. Dat is juist. En ze lachten Hem uit, en omdat ze Hem bespotten, werden ze eruit gezet.

43 Dus drijf niet de spot met Hem; u zult eruit worden gezet, zo zeker als de wereld. Dat klopt. Aanbid Hem, geloof Hem, geef Hem lof en glorie, ongeacht wat de wereld zegt, doe wat Hij zei te doen. Dat is juist. Geloof Hem, stel uw vertrouwen in Hem. Dat is juist. Laat u er niet buiten worden gezet. Krijg de Heilige Geest: u wordt gedoopt in het Lichaam, verzegeld tot de dag van uw verlossing. Ongeacht wat de wereld zegt, Jezus Christus, als Hij Zijn armen om u heen heeft, schenk dan geen aandacht aan wat er anders gebeurt. Amen.

44 Ik kan Hem naar binnen zien lopen. Ze zeiden: “O, we weten dat ze dood is. Luister nu naar die heilige-roller, daarginds, die zich zo gedraagt, en zegt dat dat meisje niet dood is. Wij weten dat ze dood is. Ziet u het niet? Er is iets mis bij het verstand van de man.” Nee, nee, het verstandelijke probleem was bij de andere groep.

Dat is wat ze vandaag zeggen: “Er is iets mis bij het verstand van de Gemeente.”

45 Er is niets mis bij de Gemeente. Hm hm. Ze zeiden eens dat Paulus en Silas de wereld op zijn kop hadden gezet. Nee nee, ze hadden het rechtgezet. Het was ondersteboven om mee te beginnen.

46 Dat is wat het vandaag is. Het is niet de wereld ondersteboven zetten, het is de wereld weer rechtzetten en naar de Hemel wijzen waar Jezus Christus aan de rechterhand van Zijne Majesteit zit. Dat is juist. Niet de wereld op zijn kop zetten, maar het rechtzetten zodat ze omhoog kijkt. Dat is wat we vanavond in Californië nodig hebben, dat is wat we vanavond over de hele wereld nodig hebben: is een opwekking die mensen

uit deze aardgebonden toestand zal schudden om ginds op te zien naar een Hemelse Vader die de sterren ginds in hun banen zette, die de schepping maakte en die ons de autoriteit gaf dat wat wij ook in Zijn Naam vragen, dat het gegeven zal worden.

Waar is ons geloof? My, ik schaam me soms voor ons, wanneer we proberen ons kleine, zwakke geloof aan Hem te presenteren.

⁴⁷ Nu, ik wil dat u het opmerkt. Toen ze buitengezet werden vanwege hun ongelooft en bespottung, stond Jezus alleen met de gebrokenen van hart, de vader en moeder, Petrus, Jacobus en Johannes. Daar stond Hij aan de buitenkant. Ik kan ze horen zeggen: “Wacht maar tot die Jairus naar buiten komt, wij zullen hem *kerken*. Wij zullen dit gezin eruit gooien;” de priester ging: “we zullen niets meer met hen te maken hebben, omgaan met zo’n groep. Nou, ze hebben niets anders gedaan dan schande gebracht en de wereld op zijn kop gezet.” Luister daarnaar, al dat lawaai daarbuiten.

⁴⁸ Maar daarin, Here Jezus Christus, bezat Hij een kracht die verder ging dan deze aardgebonden beperkingen. Jazeker. Hij liep naar die koude, stille gedaante van een dood meisje (O, halleluja!), nam haar hand vast, keek om zich heen. Waar is iedereen? Ze zijn buiten, aan het spotten, bekritisieren en zo. Hij was in bezit van een kracht dat Hij in een andere wereld zou kunnen spreken. Hij sprak in tongen en zei: “Talitha,” dat wil zeggen, “ziel, keer hier terug naar dit meisje.” Halleluja!

⁴⁹ Hij gaf diezelfde kracht aan Zijn Gemeente. Amen. Wanneer u verlaten en terneergeslagen bent, heeft God ons een taal gegeven om uit te spreken in een andere wereld. Toen Jezus aan het kruis werd verlaten en alle mensen Hem verlieten, stierf Hij sprekend in een andere taal: “Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” En de gemeente vanavond is in bezit van dat soort kracht. Halleluja!

⁵⁰ Dat dode meisje dat daar dood en gebalsemd had gelegen, daar op een bank met bloemen lag, stond op, en ze waren allemaal om haar heen. Die sterfelijke ziel daarginds, die kende haar Meester, en die ziel keerde terug in dit lichaam; en een meisje dat daar dood en gebalsemd had gelegen, en op een bank lag, stond weer op overeind. Halleluja!

Ik kan mij het getuigenis van Jairus dan door het hele gebied voorstellen. U niet?

⁵¹ Vanavond evenzo. Degenen die eens in contact komen met Jezus Christus en de kracht van Zijn opstanding kennen, de kracht van Zijn genezing kennen: het maakt u niet uit wat de wereld zegt, wat een ander ook zegt; als u ooit in contact bent geweest met Jezus Christus, dan weet u dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer; en de wereld, en wat de mensen zeggen, betekent nog niet eens *zoveel*. [Broeder Branham knipt met zijn vingers—Red.] Amen!

⁵² De Heilige Geest is nu in dit gebouw. Terwijl ik hier sta en de zalving probeer vast te houden voor die naderende genezingsdienst, lijkt het hele gebouw melkachtig voor mij te worden. Ik ben geen fanatiekeling. Ik geloof niet eens in fanatisme, maar ik weet wel wat ik zie. Ik weet waar ik het over heb. Dat is juist. De zalving van de Heilige Geest komt nu dit gebouw binnen. Er is hier kracht van de Heilige Geest om ieder mens op dit moment gezond te maken, op dit podium. Ik geloof dat er niet. . . Als u maar zou doen. . . Zeker heeft God u wel bewezen, de afgelopen paar avonden, in deze diensten en dergelijke, dat ik de waarheid tot u spreek.

⁵³ Ik zeg u, als ik ooit in mijn leven de waarheid heb verteld, vertel ik het nu voor God, dat Jezus Christus ieder van u negentienhonderd jaar geleden heeft genezen. Het enige wat u hoeft doen, is het nu te accepteren op basis van Zijn verzoenend Bloed ginds. “Hij werd verwond om onze overtredingen, verbrijzeld om onze ongerechtigheid: de kastijding van onze vrede was op Hem; en door Zijn striemen zijn wij genezen,” nu, elke persoon hierbinnen. En het enige dat het prediken van het Evangelie of verder wat doet, is alleen de kracht van de levende God manifesteren om te bewijzen dat Hij hier is.

⁵⁴ Terwijl ik hier heb gestaan om te spreken, aan God te denken, Hem te prijzen; ik weet dat Hij nu in dit gebouw is. Dezelfde God die in het huis was bij Jairus, met een dode dochter, die haar opwekte; Dezelfde die met Petrus was, buiten op de zee die avond toen Hij zei. . . over het water kwam lopen; Dezelfde waarvan de vrouw de zoom van Zijn kleed aanraakte, staat vanavond in uw midden. Dat is waar. De Heilige Geest, Jezus zei: “Waar twee of drie vergaderd zijn, zal Ik in hun midden zijn.” Hij is hier.

⁵⁵ Elke persoon hier, ik zeg het u door de autoriteit van Gods Woord, in de Naam van Zijn Zoon, de Here Jezus Christus, voor Wie ik zal staan op de Dag des Oordeels, dat Zijn kracht nu voldoende is.

⁵⁶ Ik zie gewoon iets bewegen, ik weet niet wat er over het gehoor gebeurt. Ik weet gewoon niet wat te zeggen. Ik heb geen woorden. Ik weet dat Hij hier nu is. Dat is waar. Ik zie de Heilige Geest in dit gehoor bewegen. Ik ga geen. . . Hij—Hij zal me geen gebedsrij laten oproepen.

⁵⁷ Ik zie het nu. Het hangt over een kleurling vrouw die hier zit, die lijdt aan een—een tumor, die daar zit met een kleine witte hoed op. Ze heeft een tumor. Die tumor zit in de maag, nietwaar, dame? Sta op. Het is weg van u nu. U bent genezen. U kunt naar huis gaan. Amen.

O, gezegend zij de Naam van de Here Jezus Christus, die in Zijn oneindige kracht en barmhartigheid. . .

⁵⁸ Ja, ik zie Hem, ja, hier bij een dame staan, die naar me kijkt en helemaal aan het einde van de rij daar zit. Ze lijdt aan nierstenen.

Oké, dame, sta op. Jezus Christus heeft u genezen. Ga naar huis nu. Uw geloof heeft u gezond gemaakt.

⁵⁹ Er zit een dame achter haar, ongeveer twee rijen terug en twee naar binnen, die daar zit met een kankergezwel. Dame, wilt u genezen worden? Jezus Christus maakt u gezond. Ga staan. Halleluja! O!

⁶⁰ Wat denkt u ervan, dame? Ik voelde het een paar ogenblikken geleden. U lijdt aan een tumor, nietwaar? Sta even op. Gelooft u dat ik Zijn dienstknecht ben? Gelooft u dat ik de waarheid heb gepredikt? Gelooft u dat Jezus Christus hier is, Dezelfde gisteren en voor eeuwig? U hebt een tumor, en die tumor zit in het hoofd, nietwaar? Leg uw hand boven op uw hoofd en zeg: “Here God, ik bestraf nu de vijand.” Leg uw hand boven op uw eigen hoofd.

⁶¹ O, Vader, ik bid in de Naam van Jezus Christus, Wie ik nu vertegenwoordig, dat U die duivel zult veroordelen en het van de vrouw zult nemen in de Naam van Jezus Christus, de Zoon van God.

God zegene u, mijn zuster. Heb geloof in God, twijfel niet.

⁶² Even een ogenblik. Hier komt er iets door het gebouw heen bewegen. U denkt dat ik gek ben; dat ben ik niet. Dit is de zalving van de Heilige Geest, dezelfde Here Jezus die stond en naar het gehoor keek en zag wat ze aan het doen waren, Hij nam hun gedachten waar, zag wat ze aan het doen waren, enzovoort. Het is dezelfde Here Jezus die nu hier is. Ik heb het nog nooit zo gezien op deze manier, maar dat is het.

⁶³ Ja, ik zie het weer bewegen. Het is een vrouw, ze is—ze lijdt aan een zwakte. Ze zit hier achteraan. Ze kijkt nu naar mij toe. Ze is gekomen. . . Ze is een zendelinge. Ga staan, daar achterin, dame, een zendelinge. U bent ergens over het water gekomen. Ik zie wateren, en u bent gekomen uit Afrika, nietwaar? Dat is juist. . . ? . . . U bent genezen, ga naar huis, God heeft u gezond gemaakt. Halleluja!

God heeft ieder van u genezen. Ga staan, iedereen.

⁶⁴ Almachtige God, in de Naam van Uw Zoon, de Here Jezus Christus, zend Uw zegeningen en kracht en maak dit hele gehoor. . . ? . . . door Jezus Christus' Naam.

⁶⁵ Ga staan. Elke kreupele, iedereen, elke persoon is genezen. Steek uw handen op en geef God lofprijzing. Sta op uit uw rolstoelen, alles. Geef Almachtige God de plaats in uw hart en vertrouw op Hem terwijl u vertrekt.

JAIŖUS DUT54-0803
(Jairus)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op dinsdagavond 3 augustus 1954 in de World Church in Los Angeles, Californië, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org